

[Boligministeren.]

der i dag er børn og unge, får deres chance for en bolig, når tid er inde, også selv om det i øjeblikket kan være ubehageligt nok for den enkelte at skulle betale mere i husleje.

Regeringen har nøje overvejet disse problemer og er kommet til det resultat, at det er uomgængelig nødvendigt at foretage en tilpasning af lejen i den ældre boligmasse. Samtidig må vedligeholdelsen sikres og sociale ulemper af forhøjelsen søges undgået.

Ser man dernæst på vor boligproduktion i de senere år, synes boligbyggeriet nu nogenlunde at have stabiliseret sig omkring 23 000 lejligheder om året. På baggrund af forholdene under og efter krigen ser denne produktion naturligvis meget lovende ud.

Sammenligner man imidlertid med forholdene før krigen, eller sammenligner man med forholdene i andre lande, hvis økonomiske situation og befolkningsmæssige struktur ligner vor, er der imidlertid ikke grund til at være særlig tilfreds. Vor boligproduktion svarer til, at der pr. 10 000 indbyggere bygges ca. 54 lejligheder om året. De tilsvarende tal er i Norge 80 og i Sverige 79.

Jeg ved meget vel, at hvis man i dag dividerede antallet af lejligheder eller antallet af rum op i folketallet, så ser vor bolig-situation ud til at være bedre end i 1939. Ud fra en sådan vurdering kan man komme til den forhastede slutning, at nu er vor bolignød afhjulpnet, og at vi nu kun behøver at bygge for befolkningstilvæksten.

Hertil er kun at sige, at for enhver, der som boligsagkyndig eller kommunalpolitiker har boligsituationen inde på livet, er det klart, at bolignøden ikke er afhjulpnet. Der er tværtimod i mange bysamfund og ikke mindst de store et meget betydeligt efterspørgselspres. Dette hænger ganske klart sammen med den meget stærke vandring fra land til by og byerne imellem, som den industrielle ekspansion og landbrugets mekanisering har skabt. Der er herved i visse områder af landet sket en udtynding af befolkningen og en tilsvarende fortætning i andre. Man kan derfor ikke vurdere vor boligsituation ud fra et simpelt regnestykke.

Dertil kommer, at man vel også kan spørge, om vor boligsituation i 1939 var af en sådan karakter, at den kan sættes som mål for en moderne boligpolitik. Jeg tænker her bl. a. på de alt for mange smålejligheder, vi dengang byggede. Jeg tænker på de overbefolkede lejligheder, og jeg tænker på hele den sanering, som vi dengang slet ikke var kommet i gang med. Der er altså ingen tvivl om, at vor udgangsposition i dag er den, at vi mange steder må begynde vor nye boligpolitik med at skulle hale ind på et underskud.

Ser man på befolkningsudviklingen i de kommende år, kan man formentlig regne med, at alene tilvæksten af de boligkrævende aldersklasser hvert år vil kræve et nybyggeri på op imod 14 000 lejligheder.

Jeg skynder mig at tilføje, at der her regnes med en befolkningskurve, der ligger ved lavpunktet, og som i løbet af ganske få år vil blive påvirket af de store årgange, når de kommer i den alder, hvor de begynder at efterspørge en selvstændig bolig. Allerede fra 1962 må vi forudse, at vort behov yderligere vil stige med ca. 4 000 lejligheder om året til op imod 18 000.

Herudover må tages i betragtning, at vi er inde i en tid, hvor ændrede livsvaner og forskydninger i befolkningsstrukturen påvirker vort boligbehov. Ikke mindst ønsker jeg at understrege, at der i dag foreligger et meget stort behov for selvstændige lejligheder til enlige, som det ligger regeringen stærkt på sinde at søge dækket.

Der må endvidere tages hensyn til saneringsbehovet, som af saneringskommissionen er opgjort til ca. 3 000 lejligheder om året, hvis man skal gennemføre de foreliggende saneringsopgaver inden for en rimelig tid.

Der er endvidere et behov, der skyldes ombygning og nedrivning af lejligheder til fordel for erhvervsformål. Endelig må vi stadig regne med, at der sker befolkningsforskydninger og dermed forskydninger i bolig efterspørgslen som følge af ændringer i landets erhvervsstruktur.

Jeg tror, at hvis egnsudviklingsarbejdet får det omfang og den betydning, som man har tilsigtet, vil der på dette område blive tale om store boligmæssige opgaver. Vi har jo allerede haft eksempler på, hvad den erhvervmæssige udvikling betyder for bolig-